

Publicerad 2012-09-29 20:12 av Anna Victoria Östgren

Inhyst

Om du någonsin närde den ambitionen

Att få vara ifred

Så flyttade du väl aldrig

Till Skogsvägen i Västerås

Här finns nämligen inga gränser

För vad örat inte borde höra

Grannen lättar sig ljudligt

Och badkaren bräddfylls

Så det tjuter och gråter i rören

Lika illa är det att höra smutsen rinna ut

Det diskas och skramlas porslin

Samma skamliga tid varje dag

Och stackars de möbler som så tydligt kantstöts

Av helvetesmaskinerna som tuggar damm

Men hur man än knyter näven

Och hytter mot papperstaket

Måste man ju ändå tillstå

Att hyran är skälig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Anna Victoria Östgren med Poeter.se id #42480 innehar upphovsrätten